

Als je het oor goed te luisteren legt kun je veel waarnemen. Zo is me gebleken dat de lezers het nu voorlopig wel even genoeg vinden al die verhalen over vroegere tijden van mensen bij Paul op de koffie.

Bovendien kan het geen kwaad om rond het Kerstfeest, het feest van de geboorte, het nieuwe, jonge leven en van het nieuwe licht, eens een jongere op de koffie te vragen. Alleen is het dan geen koffie maar cola.

Deze keer is het wel een erg jonge gast, maar dat kan best interessant zijn. Natuurlijk valt over zo'n leventje nog niet al teveel te vertellen; dat dacht ik althans. Maar dat valt toch nogal mee. **Paolo van Mil** is de gast van deze maand. Hij is misdienaar bij onze parochie.

Onze afspraak moet buiten schooltijd plaatsvinden want Paolo is geboren op 20 augustus 1991 en dus met zijn veertien jaar nog volop leerplichtig. Vader Hans van Mil is chauffeur bij Nabuurs en moeder Benedikte Vloet werkt bij Center Park in Heijen. Die is bovendien actief in de Eerste Communie werkgroep van onze parochie.

Na zijn geboorte in het ziekenhuis in Boxmeer kwam Paolo thuis in Rijkevoort maar van dat dorp weet hij zich weinig meer te herinneren omdat de familie kort daarop verhuisde naar Cuijk.

Paolo woonde met een jonger zusje, Sarona, en een nog jonger broertje, Ayrton, tegenover de school het Startblok en uiteraard bracht hij daar zijn lagere schooltijd door.

Woonde, want sinds enkele dagen is moeder Benedikte met de kinderen van Mil (met één 1) verhuisd naar Sint Anthonis, haar geboorteplaats.

Aan het einde van een onbezorgde lagere schooltijd moest Paolo de gebruikelijke Cito toets afleggen en die wees uit dat hij via het LBO naar het VMBO zou kunnen gaan. Hij kan nog kwaad worden over de manier waarop de juffrouw hem dat vertelde. "Je bent een lieve jongen, maar wél een beetje dom".

Maar het gaat zo goed met hem dat hij volgend jaar naar de derde klas van het VMBO in Boxmeer gaat waar hij zich graag wil bekwamen in de autotechniek. Want zijn einddoel is: vrachtwagenchauffeur worden ! Dat is trouwens gebleken een beroep te zijn waarin de meeste zonen hun vader willen navolgen.

Zijn zusje en broer zitten nog op het Startblok. Eerstgenoemde is wel eens een beetje 'bang' voor hem, maar z'n broertje 'niet écht'.

Vroeger reed Paolo in de vakantietijd wel mee met de grote MAN-vrachtwagen van zijn vader. Naar Zweden, of Engeland.

Zelf zou hij het liefste op een grote Scania rijden. “Je zit in zo’n ‘knoepert’ van een wagen lekker hoog, kunt alles overzien, en de luxe wagens zijn mooi ‘bang’ voor je !” Die laatste opmerking moet hij nog leren in te slikken !

Eén keer is hij lelijk terechtgekomen toen iemand met een palletwagen hem van de laadvloer van de vrachtwagen afschoof waardoor hij flink ten val kwam. Hoofd, arm en been gewond.

Maar Paolo is een stevige boy, die wel een stootje kan hebben. Dat heeft hij ook wel ervaren toen hij een tijdje aan Thai-box heeft gedaan. Hij is daar eigenlijk mee opgehouden omdat hij van zijn vader hoorde dat je als beoefenaar van die sport de kans loopt eerder ‘dood te gaan’. En bovendien kon je op TV zien dat het wel gruwelijk hard kon gaan als je er goed in werd. Daar paste hij voor. Onlangs is hij trouwens met zijn ‘oma-fiets’ over de kop geslagen en weer gewond thuisgekomen.

Omdat zijn moeder bij Center Park werkt mochten de kinderen van Mil vroeger ook wel mee naar het grote tropische zwembad. Dat waren mooie dagen.

Tegenwoordig ‘doet’ hij in z’n vrije tijd liever met vrienden ‘wat rondhangen’. En het resultaat is dat hij daar een vriendinnetje aan overgehouden heeft. Marita is 15 jaar en zit in de derde klas van zijn school, op de afdeling ‘consumptief’.

Nou moet Paolo daardoor al een beetje de kost verdienen. Bonen plukken in Rijkevoort is zijn favoriete kostwinning. Vroeger bracht hij ook nog de krant rond.

Voor dat ‘rondhangen’ heeft hij nogal wat tijd, want veel huiswerk krijgt hij niet mee. Dat maakt hij al tijdens de 3 x 6 en 2 x 7 uren dat hij op school zit. In 5 dagen dus 32 uren. Vanwege de verwondingen met de ‘oma’s fiets’, opgelopen nadat na een reparatie het voorwiel wegslipte, doet hij al een tijdje geen gymnastiek meer. Dat is hem een beetje aan te zien.

Na de verhuizing naar Sint Anthonis is hij wél van plan om samen met zijn broertje te gaan voetballen bij DSV in die plaats. De clubs in de omgeving zijn gewaarschuwd !

Regelmatig gaat Paolo met zijn vrienden naar de ‘Cola’ party’s bij Bos in Sint Thönis. Die feesten zijn om de 14 dagen van 8 - 12 uur ’s avonds.

Daar komen telkens zo'n 1000 jongeren van 12-16 jaar bijeen. In de benedenzaal draait er 'hard-core' muziek en boven R & B. Uw verslaggever staat met z'n oren te flapperen !

Alhoewel vriendinnetje Marita niet zo'n 'Bos-fan' is gaat ze toch vaak mee. Dat is de ware liefde !

Bij Bos wordt tijdens zijn uitgaansavonden geen alcohol geschonken aan zijn groepsgenoten vanwege de leeftijd. Vandaar de naam Cola-party's. Maar toch drinkt hij hier en daar en af en toe een paar pilsjes. Boven de drie komt hij niet; daar kan hij ook niet goed tegen. En roken doet hij niet en dat is hij ook niet van plan ooit te gaan doen. Uw verslaggever prijst hem daarvoor !

Het leven is voor Paolo en zijn naaste familie is de laatste tijd niet gemakkelijk geweest. Zijn vader en moeder zijn uit elkaar gegaan en dat doet veel 'pijn'.

"Ik heb wel moeten huilen" is zijn veelzeggende commentaar. Hij durft het wél te zeggen en dat siert hem.

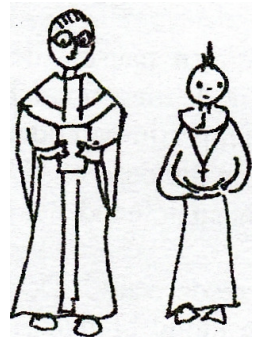
Maar bij de start van een soort 'nieuw leven' vanuit Sint Anthonis, samen met zijn moeder en zusje en broer is hij toch vol goede moed. Hij heeft wel liever dat z'n moeder een 'normaal' kapsel draagt in plaats van die 'gekke kleuren'. Wat ie gelijk heeft !

In de weekenden zal hij nog vaak bij zijn vader aan de Robijnlaan te vinden zijn. Dat is fijn, want daarom kan hij ook nog misdienaar blijven, samen met Ayrton. De parochie is daar blij om. Het doet een mens goed om te zien hoe bezorgd Paolo altijd is voor de nieuwe, jonge misdienaars. Een toonbeeld van 'geduld' en 'wijsheid'.

Hij is bij de misdienaars gekomen via een folder van de parochie en hij vindt het nog steeds wel erg leuk.

Op de vraag of hij weer wat een Rozenkrans is zegt hij: 'Is dat niet zo'n ketting met een kruisje eraan ?' Paolo vindt dat het in de kerk op de zondagen steeds drukker wordt en dat vindt hij maar goed ook. Hij denkt dat het komt door pastor Kees Michielse, door de koren, en doordat de mensen het parochiebladje zo goed lezen en dat noemt hij zeer positief.

Het aardige is dat zijn vriendinnetje nu 's zondags ook mee naar de kerk gaat en dat ook nog graag

doet. Zou er toch nog toekomst schuilen in de kerk ? Laten we het hopen !
Er zijn nog duizenden goede jongens en meisjes en daar is Paolo er één
van. En dat moet ons volwassenen goed doen en een geruststelling zijn !
Paolo, we hopen allemaal dat het je goed mag gaan in de rest van je leven.
Rij er later maar lustig op los en laat die juf van het Startblok maar zien dat
je zo “dom” nog niet bent- Wij blijven. je zeker een beetje volgen.
Succes verder en bedankt voor het gesprek !

Deze pdf-versie is gemaakt door Peter Broekmans.